

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.57. S. Columbanus persecutionem patitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

ad S. Gregorium scriptæ, eidem reddi-
 tæ non fuerant, rogabat, ut sibi liceret
 servare Majorum suorum Traditionem, si ea contra Fidem non pugnaret. *Vivimus, inquit, in nostra, ut ita dicam, patria, cum Gallorum istorum Ritus non recipiamus, & in eremo degentes nemini molesti simus. Volumus pacem & concordiam Ecclesiasticam conservare, sicut S. Polycarpus cum Aniceto Papa; & petimus, ut secundum Canones a centum quinquaginta Patribus in Concilio Constantinopolitano conditos, Ecclesiæ inter Barbaros positæ Leges suas servare sinantur.* Hic videmus S. Columbanum antiquitatum Ecclesiasticarum non ignarum fuisse.

Sæculum VII
 A. C. 607.

Ep. I. Col. t.
 12. Bibl. PP.
 Lug. p. 24.
 Sup. l. III. n.
 43. l. XVIII. n.
 7. C. 2. Const.

§. LVII.

S. Columbanus persecutionem patitur.

Theodoricus Burgundiæ Rex S. Columbanum, cujus Monasteria in suo Regno erant, maxima veneratione prosequabatur, Senem sæpe invisebat, & ipsius se precibus demisse commendabat; cumque Vir Sanctus Principem objurgaret, quod Concubinas aleret, & non potius duceret uxorem Regiam, ex qua prolem legitimam susciperet, his argumentis permotus promisit, se pudendæ vivendi licentiæ renunciaturum. At vero Brunchildis, verita, ne, si Regina induceretur,

Jon. vit. S.
 Col. c. 31. t. 2.
 Act. Ben. p. 17

Sæculum VII retur, ipsa privaretur Auctoritate, qua
 A.C. 607. in Regem nepotem valebat, in S. Abbe-
 tem talia suadentem immane odium con-
 cepit. Quadam die S. Columbanus in ali-

(†) Bourche-
 resse. quo loco (†) inter Cabillonum & Augu-
 stodunum sito Brunehildem invenit,
 illa Theodorici Liberos ex Pellicibus na-
 tos accersit, quatuor enim habebat. S.
 Columbanus interrogat, qui essent. Re-
 spondet Brunehildis: *Sunt Regis Libe-
 ri, benedictionem tuam eis impertire.* Vir
 Sanctus dixit: *Sunt vetita libidinis fru-*

Vit. S. Agilctus, non succedent in Regno. Brun-
 tom. 2. *Act.* childis hac Sancti libertate pejus irritata
 misit, qui vicinis Monasterio hominibus
 prohiberent, ne quemquam Monacho-
 rum exire permitterent, iisque nec re-
 fugium, nec ullum auxilii genus conce-
 derent; jam etiam antea S. Columba-
 nus Reginam offensam habebat, quia eam
 Monasterium intrare volentem non ad-
 miserat; nec id mirum, nam non femi-
 nas modo, sed etiam omnes Sæculares
 arcebat. Nihilominus S. Vir sceminum
 mitigaturus Epesium, arcem inter Sem-
 rium & Montemregium sitam, ubi e-
 cum Rege Nepote tunc versabatur, pro-
 fectus est. Illuc pervenit sole occiden-
 te, edixitque, nolle se ad Regiam di-
 vertere. At Rex timens, ne iram Dei
 in se provocaret, jussit omnia, quae ad
 cœnam erant necessaria, Regio cultu pa-
 rari

rari, & ad S. Viri hospitium mitti. S. Sæculum VII
 Columbanus videns exquisitas epulas in- A. C. 609.
 ferri, quæsiuit, quid hoc esset. Respon-
 dent: *Hæc tibi Rex misit.* Ille rejectis
 cibus dixit: *Scriptum est: Victimæ im-*
piorum abominabiles Domino! Os Servo- *Prov. 15. 8.*
 rum Dei non polluat cibis illius, qui
 eos non solum ab aditu suæ Domus, sed
 etiam aliorum removet. S. Viro hæc
 verba proferente, vasa in frustra diffiliunt,
 vinum & cerevisia in terram funduntur,
 disperguntur epulæ. Ministri viso por-
 tento pavidi rem ad Regem deferunt, qui
 die postero cum Regina Avia sua S. Ab-
 batis Diversorium adiit, veniam petens,
 & promittens pœnitentiam; cum vero
 postmodum promissa non præstarent, da-
 tis ad Regem litteris lasciviam exprobrat,
 minaturque Excommunicationem, nisi
 pristinae vitæ probum auferret. Tunc
 vero Brunehildis collecta a longo tem-
 pore ira exardens Regem denuo in San-
 ctum Virum excitavit, coëgit Optima-
 tes, imo & Episcopos vindictæ cupidi-
 tati, qua flagrabat, servire, & qualem-
 cunque demum errorem in ipsius Regu-
 la vituperare. Fortasse Episcopos ob di-
 sceptionem de celebrando Paschate S.
 Columbano jam prius infensos habuit.
 Igitur Rex Luxovium delatus quereba- *Sup. n. 43.*
 tur, quod Columbanus a consuetudine
 aliorum in illa Provincia Monachorum
Hist. Eccles. Tom. VIII. R r disce-

Sæculum VII discedens, non omnibus Christianis Mo-
 A.C. 609. nasterii sui aditum patere vellet. S. Ab-

S. Columba- bas respondit: *Sufficit, quod ad excipien-*
niVaticinium *dos omnis conditionis hospites Cellas par-*

tas babeam. Cumque Rex usque in Re-
 fectorium penetrasset, Vir Sanctus ad-
 didit: *Si ideo huc venisti, ut Congrega-*
tiones Servorum Dei & Disciplinam Mo-
nasticam subvertas, nos quidem auxili-
tuo & Beneficiis carebimus, sed Regnum
cum tota Stirpe tua excindetur. Rex me-
 narum atrocitate perterritus celeri gre-
 fu recedebat, & S. Columbano ad hec
 plura exprobranti dicebat: *Speras, te ce-*
ronam Martyrii a me accepturum; sed
non adeo insanus sum. Quia autem tua
vivendi ratio a nostris moribus nimium
quantum abhorret, illuc, unde ad nos ve-
nisti, revertere. S. Columbanus dixit,
 non abiturum se ex Monasterio suo, nisi

Fred. c. 36. vi compelleretur. Rex eum Vefantio-
 nem relegavit, unde, cum viri Reve-
 rentia eum arctius custodire prohibere-
 egressus ad suum Monasterium rediit.

Hæc anno circiter Theodorici de-
 cimo quanto, id est, 609.
 contigerunt.

